

Udskriftsdato: 14. december 2025

BEK nr 922 af 24/08/2011 (Historisk)

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2011-712-0069

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 945 af 04/07/2013 - BEK nr 1513 af 13/12/2013

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

I medfør af § 4, stk. 3, i lov om Det fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret ved lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 70 A og § 76 i kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, § 91, stk. 3, og § 92, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 5. oktober 2010, § 997, stk. 2, 2. pkt., § 997, stk. 3, 2. pkt., og § 1013, stk. 4, i retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1237 af 26. oktober 2010, § 2, stk. 3 og 4, i lov om gebyrer og morarenter vedrørende ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. januar 2010, § 1, stk. 1, § 2, stk. 1 og 7, § 3, stk. 2 og 6, § 4, stk. 4, § 4 a, § 5, stk. 2, § 6, § 10, stk. 3, 4, 7, og 8, § 12, stk. 3, § 14, stk. 2, og § 16, stk. 2, og § 17, stk. 2, i lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011 samt § 35, stk. 2, i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, og efter forhandling med justitsministeren fastsættes:

Kapitel 1

Opgaver hos fordringshaveren

§ 1. Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder private og udenlandske fordringer på underholdsbidrag, tilbagebetalingskrav fra A-kasser, fordringer på kontrolafgifter fra trafikselskaber, fordringer på gebyrer fra private klagenævn og krav fra Landsbyggefonden og Byggeskadefonden på pligtige indbetalinger og bidrag efter lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger, krav fra Byggeskadefonden vedrørende bygningsfornyelse på ekstraordinære bidrag efter lov om byfornyelse og udvikling af byer, krav fra Grundejernes Investeringsfond på pligtige indbetalinger efter lov om midlertidig regulering af boligforholdene, krav fra administrator på indbetalinger fra ejeren efter lov om tvungen administration af udlejningsejendomme, krav på licens og kontrolafgift fra Danmarks Radio og krav fra godkendte undervisningsinstitutioner samt krav vedrørende bilsyn.

Stk. 2. En fordring under 100 kr. kan ikke overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 3. Efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens sociale eller økonomiske forhold, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 4. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forbedrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen.

Stk. 5. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forværrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen enten anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at give henstand eller tillade afdragsvis betaling eller, i det omfang fordringen ikke er omfattet af refusionsret fra statskassen, anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at sagen tilbagesendes til fordringshaveren med henblik på, at denne kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringshaveren skal skriftligt underrette skyldneren, hvis fordringen efter anmodning tilbagesendes til fordringshaveren.

Kapitel 2

Overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden

§ 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen.

§ 3. Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, sender restanceinddrivelsesmyndigheden skyldnerens indsigelser til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til afgørelse af indsigelserne. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter skriftligt skyldneren om oversendelsen.

Stk. 2. Indsigelser fra skyldner om fordringens eksistens eller størrelse har ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af fordringen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser herom i lovgivningen. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog beslutte, at indsigelser om kravets eksistens eller størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere tilbagesende kravet til fordringshaveren, hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid.

§ 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere retningslinjer for elektronisk dataudveksling med fordringshaverne. Det kan herunder fastsættes, at fordringer kan overdrages manuelt eller elektronisk til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Ved overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller dennes repræsentant benytte skyldners cpr.nr. eller cvr.nr. som journalnummer samt give de oplysninger, som er nødvendige til sagens behandling. Oplysninger om cpr.nr. eller cvr.nr. kan dog undlades, hvis fordringshaveren eller dennes repræsentant godtgør, at det ikke har været muligt at fremskaffe sådanne oplysninger.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere retningslinjer for, hvem der varetager forrentningen af gælden.

Kapitel 3

Afdragsordninger

§ 5. Afdragsordninger, der fastsættes af restanceinddrivelsesmyndigheden over for personer, skal fastsættes som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst opgjort som den årlige bruttoindkomst inkl. indtægter omfattet af § 12, fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, ATP og skat, jf. dog stk. 6 og 7. Det beløb, som skal afdrages årligt, fastsættes med udgangspunkt i følgende tabel:

Ikke forsørger- pligt over for børn			Forsørger- pligt over for børn
	Procent	Nettoindkomst- ter val per år	Procent
	5%	85.000 105.999	0%
	6%	106.000 111.999	4%
	7%	112.000 117.999	4%
	8%	118.000 123.999	4%
	9%	124.000 129.999	4%
	10%	130.000 135.999	5%

11%	136.000	141.999	6%
12%	142.000	147.999	7%
13%	148.000	153.999	8%
14%	154.000	159.999	9%
15%	160.000	165.999	10%
16%	166.000	171.999	11%
17%	172.000	177.999	12%
18%	178.000	183.999	13%
19%	184.000	189.999	14%
20%	190.000	195.999	15%
21%	196.000	201.999	16%
22%	202.000	207.999	17%
23%	208.000	213.999	18%
24%	214.000	219.999	19%
25%	220.000	225.999	20%
26%	226.000	231.999	21%
27%	232.000	237.999	22%
28%	238.000	243.999	23%
29%	244.000	249.999	24%
30%	250.000	255.999	25%
30%	256.000	261.999	26%
30%	262.000	267.999	28%
30%	268.000	273.999	29%
30%	274.000	+ ∞	30%

Stk. 2. Det månedlige beløb, som skal afdrages, svarer til det efter stk. 1 fastsatte årlige afdragsbeløb delt med 12 og afrundet nedad til nærmeste hele eller halve hundrede.

Stk. 3. Når afdragsordningen er fastsat efter stk. 1, anses skyldneren normalt for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved fastsættelsen af den årlige indkomst efter stk. 1. Seneste måneds indkomst efter stk. 1 omregnet til årsindkomst anvendes som grundlag for beregningen af det månedlige afdragsbeløb. Hvis seneste indkomst før skat i indkomstregisteret inden for samme indkomsttype afviger fra den forudgående måneds indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er lavest, som grundlag for beregningen af indkomsten efter stk. 1.

Stk. 5. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om skyldnerens indkomst på grund af, at indkomsten eller hele indkomsten ikke indberettes til indkomstregisteret, eller hvis en væsentlig del af den indberettede indkomst består af B-indkomst, kan afdragsordningen i stedet fastsættes på grundlag af seneste årsopgørelse. Hvis der ikke foreligger oplysninger om skyldnerens indkomst på grund af manglende slutligning, kan afdragsordninger i stedet fastsættes med udgangspunkt i gældens størrelse.

Stk. 6. Afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 6. Indsender skyldner et budgetskema, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om der ved den fastsatte afdragsordning overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

Stk. 7. Forslag fra skyldneren til afdragsordninger kan, når særlige forhold taler derfor, tiltrædes af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis forslaget sikrer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorisont.

Stk. 8. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ændre afdragsbeløbet, når skyldnerens økonomiske forhold ændres.

Stk. 9. En afdragsordning, som overholdes af skyldneren, er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, modregning, indtrædelse og gennemføre særskilt lønindeholdelse.

Stk. 10. Er forældrene ikke samlevende, anses den af forældrene, som børne- og ungeydelsen udbetales til, som forsørger.

Kapitel 4

Henstand for personer

§ 6. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan bevilge henstand, når skyldneren efter reglerne i § 5, stk. 1 og 3, eller kapitel 6 ikke aktuelt har betalingsevne.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere bevilge henstand, når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

§ 7. Henstand efter § 6 er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, modregning, indtrædelse og gennemføre særskilt lønindeholdelse.

Kapitel 5

Fremgangsmåden ved indeholdelse i løn mv.

§ 8. Afgørelse om indeholdelse i løn mv. for misligholdt gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Afgørelse om indeholdelse træffes efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 10. Indeholdelsen sker med en procentdel (lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet, jf. dog § 12.

Stk. 3. Ved afgørelsen om lønindeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fastsættes som afdragsprocenten efter reglerne i § 5, stk. 1, ganget med indkomsten efter samme bestemmelse, divideret med en på grundlag af indkomsten efter § 5, stk. 1, opgjort A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 12 reduceret med fradragsbeløb opgjort på årsbasis efter skattekortet. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 procent. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 2.-4. pkt., må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent.

Stk. 4. Ved afgørelsen om lønindeholdelse fastsætter restanceinddrivelsesmyndigheden lønindeholdelsesprocenten efter reglerne i stk. 3, og § 5, stk. 1, jf. dog kapitel 6. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive afdragsprocenten efter § 5, stk. 1, og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelse af denne afdragsprocent. Varslet skal endvidere angive, hvilken lønindeholdelsesprocent indeholdelsen vil blive gennemført med, samt en eventuelt reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, sidste pkt., og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelse af lønindeholdelsesprocenten. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre lønindeholdelsesprocenten, hvis indkomstforholdene ændrer sig før eller efter iværksættelsen af lønindeholdelsen. Sammen med varslene om lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden sende et budgetskema til skyldneren og oplyse,

at skyldneren kan udfylde og indsende skemaet, og at oplysningerne vil indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken indeholdelsesprocent. Skyldneren skal have en frist på mindst 14 dage til indsendelse af budgetskemaet.

Stk. 5. Indsender skyldneren ikke budgetskemaet, kan lønindeholdelsen iværksættes i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 6. Lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes.

Stk. 7. Hvis skyldneren indsender budgetskemaet, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden om der, hvis lønindeholdelsen iværksættes, overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Vurderingen sker efter reglerne i kapitel 6. Viser vurderingen, at der ikke er betalingsevne, kan der bevilges henstand, jf. § 6. §§ 6 og 7 finder tillige anvendelse på vurderinger efter dette stykke.

Stk. 8. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden iværksætte lønindeholdelse uden forudgående varsel, herunder kan lønindeholdelsen foretages med lønindeholdelsesprocenten efter stk. 3, 2.-4. pkt., henholdsvis kapitel 6, bortset fra § 13, stk. 1, sidste pkt., uanset at der er foretaget lønindeholdelse med en reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, sidste pkt., eller § 13, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 9. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om en ændret indeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Ved en forhøjelse af indeholdelsesprocenten skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 4.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal gennemføre en betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 6, hvis skyldneren som følge af væsentligt ændrede økonomiske forhold anmoder herom. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

§ 9. Afgørelse om særskilt indeholdelse i løn mv. for misligholdte kontrolafgifter med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger for overtrædelse af bestemmelser i færdselsloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jernbaneloven og lov om trafikskelskaber samt for medielicens og radiolicens med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Ved afgørelse om særskilt lønindeholdelse skal der levnes skyldneren tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden levelfod. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fører til indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt.

Stk. 3. Den maksimale særskilte lønindeholdelsesprocent fastsættes som 400 kr. ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 12 reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent, dog mindst 1 procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 procent. Hvis den fastsatte særskilte lønindeholdelsesprocent må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret særskilt lønindeholdelsesprocent på mindst 1.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved beregning af A-indkomsten. Seneste måneds A-indkomst anvendes som delgrundlag for beregning af den særskilte lønindeholdelsesprocent. Hvis seneste A-indkomst før skat i indkomstregisteret inden for samme indkomsttype afviger fra den forudgående måneds A-indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er lavest. Den særskilte lønindeholdelse sker med en procentdel (særskilt lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 12 reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet.

Stk. 5. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse, selvom restancen er omfattet af en afdragsordning efter § 5, en lønindeholdelse efter § 8 eller en henstandsordning som ikke efter sit indhold også sikrer mod særskilt lønindeholdelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen om særskilt lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden skriftligt varsle skyldneren om, at særskilt lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive den beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent, og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelsen af denne særskilte lønindeholdelsesprocent. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan ændre den særskilte lønindeholdelsesprocent, hvis indkomstforholdene ændrer sig før eller efter iværksættelsen af den særskilte lønindeholdelse. Ved varsling skal skyldneren have en frist på mindst 14 dage til at fremsætte indsigelse over for restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 7. Fremsætter skyldneren ikke indsigelse, kan der iværksættes særskilt lønindeholdelse i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 8. Særskilt lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes.

Stk. 9. Fremkommer skyldneren med indsigelse, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden om skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, kan opretholde en beskeden husførelse og levefod. Viser vurderingen, at skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, bliver velfærdstruet, kan der bevilges henstand efter § 6, stk. 2.

Stk. 10. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved en særskilt lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden iværksætte særskilt lønindeholdelse uden forudgående varsel med den hidtil anvendte procentsats eller anden procentsats, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens beregning udgør 400 kr. eller derunder, dog mindst med procentsatsen 1.

Stk. 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan uden varsling træffe afgørelse om en ændret særskilt indeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig, jf. dog stk. 3.

Stk. 12. Er der indeholdt mere til en særskilt lønindeholdelse, end der er nødvendigt til dækning af de af afgørelsen omfattede krav, kan det overskydende beløb anvendes til dækning af andre restancer, for hvilke der kunne være truffet afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter stk. 1. Har skyldner ikke restancer, som nævnt i 1. pkt., kan beløb under 50 kr. dog anvendes til dækning af andre restancer, der er til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 13. Reglerne i § 5, § 6, stk. 1, § 8, § 12 samt kapitel 6 finder ikke anvendelse på en særskilt lønindeholdelse.

§ 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der udgør mindst 100 kr.

§ 11. Den indeholdelsespligtige skal efter anmodning give restanceinddrivelsesmyndigheden alle oplysninger om skyldnerens arbejdsforhold og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen. Besvarelse skal ske inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen.

§ 12. Lønindeholdelse efter § 8 kan ikke foretages i følgende A-indkomster:

- 1) Kontanthjælp og starthjælp efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Introduktionsydelse efter § 27 i lov om integration af udlændinge i Danmark.
- 3) Orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere i henhold til § 12, stk. 9, i lov om børnepasningsorlov eller § 12, stk. 8, i lov nr. 402 af 31. maj 2000 om børnepasningsorlov.
- 4) Løbende ydelser i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade.
- 5) Ydelser, som nævnt under nr. 4, efter lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

- 6) Erstatning efter ulykkesforsikringsloven til efterladte og invaliditetserstatning, når erstatningen ydes som en årlig ydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968 med senere ændringer.
- 7) Ydelser, som nævnt under nr. 6, efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968 med senere ændringer.
- 8) Ydelser, som nævnt under nr. 6, efter §§ 19-22 i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.
- 9) Krigs-ulykkesforsikringsrente efter loven om krigs-ulykkesforsikring for søfarende, jf. lovbekendtgørelse nr. 91 af 18. marts 1948.
- 10) Krigs-ulykkesforsikringsrente efter loven om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.
- 11) Løbende ydelser i henhold til lov om invalideforsørgelse.
- 12) Løbende ydelser i henhold til lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele.
- 13) Skattepligtig elevstøtte m.m. i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.
- 14) Skoleydelse, der udbetales af produktionsskoler i henhold til § 17 i lov om produktionsskoler.
- 15) Skolepraktikydelser, der ydes til elever efter § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.
- 16) Godtgørelse, der ydes efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.
- 17) Skattepligtig voksenuddannelsesstøtte (VUS), der udbetales til uddannelsessøgende i henhold til lov om støtte til voksenuddannelse, jf. § 23, stk. 2, i lov nr. 554 af 8. juni 2009 om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 18) Elevstøtte, der ydes efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v..
- 19) Skoleydelse i henhold til § 3, stk. 3, og § 5, stk. 3 og 4, i lov om erhvervsgrund-uddannelse m.v.
- 20) Godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.
- 21) Støtte til beskæftigede, der deltager i uddannelse som led i jobrotationsordninger i henhold til § 20, stk. 4, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, jf. § 134 i lov nr. 419 af 10. juni 2003 om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 22) Skattepligtig voksenuddannelsesstøtte (SVU), der udbetales til uddannelsessøgende i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 23) Skattepligtige stipendier, der udbetales i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte.
- 24) Tilskud, som ph.d.-studerende modtager fra stipendiegiver til afholdelse af rejseudgifter til studierejser i Danmark og i udlandet, herunder den godskrevne værdi af billetter og lignende, når ydelsen berettiger den ph.d.-studerende til supplerende ph.d.-stipendium efter § 52 i lov om statens uddannelsesstøtte.
- 25) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter lov om universiteter (universitetsloven).
- 26) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter lov om stipendier til visse udenlandske studerende ved korte og mellemlange videregående uddannelser.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om, at der ikke kan foretages lønindeholdelse i andre A-indkomster end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Indeholdelsespligtige, der udbetaler sådan A-indkomst, rekvirerer et skattekort m.v., hvori indeholdelsesprocenten for A-skat tillagt lønindeholdelsesprocenten for den særskilte lønindeholdelse er angivet separat.

Kapitel 6

Fastsættelse af den maksimale indeholdelsesprocent ved brug af betalingsevnevurdering

§ 13. Den maksimale lønindeholdelsesprocent fastsættes som det månedlige afdrag efter stk. 2 ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 12 reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent

ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 procent. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 1.-3. pkt., må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent.

Stk. 2. Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 14, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) rimelige udgifter til bolig, jf. § 15,
- 2) nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 16,
- 3) udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. § 16-17,
- 4) bidragsforpligtelser, jf. § 18,
- 5) udgifter til særlige behov, jf. § 19,
- 6) udgifter til ganske særlige behov, jf. § 20,
- 7) et rådighedsbeløb, jf. § 21,
- 8) ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 22, og
- 9) ydelser på anden gæld, jf. § 23.

Stk. 3. Det månedlige afdrag efter stk. 2 kan ikke overstige skyldnerens nettoindkomst opgjort efter § 14.

Stk. 4. Er skyldnerens gæld i al væsentlighed stiftet før påbegyndelse af samlivet med ægtefællen, eller træffes der samtidig afgørelse om eftergivelse, eller afsiges der samtidig gældssaneringskendelse vedrørende skyldnerens ægtefælle, eller afdrager ægtefællen offentlig gæld, udgør det månedlige afdrag skyldnerens nettoindkomst med fradrag af udgifterne i stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne i stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 5. Stk. 4, 1. led, finder ikke anvendelse, hvis ægtefællens nettoindkomst er lavere end halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7. Stk. 4, 2. led, finder ikke anvendelse, hvis skyldnerens eller ægtefællens nettoindkomst er lavere end summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, 2. pkt., betales alene afdrag vedrørende den gæld, der påhviler den af ægtefællerne, hvis nettoindkomst er tilstrækkelig til at dække summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

§ 14. Nettoindkomsten opgøres separat for skyldneren og dennes ægtefælle, jf. dog § 24, stk. 2.

Stk. 2. Som indkomst medregnes alle indtægter, herunder indtægter omfattet af § 12, bortset fra:

- 1) Indtægter fra godtgørelser, forsikringssummer mv., der kompenserer modtageren for en ikke-økonomisk skade,
- 2) Børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører husstandens børn, og
- 3) Boligstøtte og andre boligydelse.

Stk. 3. Som indtægt medregnes endvidere:

- 1) Udbetalinger af skyldnerens pensionsordninger opgjort efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler, samt
- 2) Udbetalinger af erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende.

Stk. 4. Nettoindkomsten udgør indtægten i stk. 2-3 med fradrag af

- 1) Skat, arbejdsmarkedsbidrag, samt ATP-bidrag.
- 2) Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren,
 - a) når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, og
 - b) når der efter ansættelsesforholdets karakter, herunder ansættelsessted, branche mv., er tale om sædvanlige indbetalinger.

- 3) Rimelige omkostninger ved erhvervelsen af indkomsten, herunder udgifter ud over 550 kr. til offentlig transport eller under særlige omstændigheder forventede og forudsete udgifter til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøj.
- 4) Kontingent til arbejdsløshedskasse og fagforening.
- 5) Bidrag til efterlønsordning.
- 6) Et beløb svarende til kirkeskatten i bopælskommunen, når der betales et beløb, der svarer til eller overstiger kirkeskatten, til et trossamfund, der er anerkendt ved kongelig resolution, eller som kirkeministeren har godkendt som trossamfund ved i medfør af ægteskabslovens § 16, stk. 1, nr. 3, at bemyndige eller at give tilsagn om at ville bemyndige en præst i trossamfundet til at foretage vielser med borgerlig gyldighed. Betales et mindre beløb end kirkeskatten, fradrages alene dette mindre beløb. Fradrages kirkeskat efter nr. 1, kan der ikke fradrages yderligere beløb til trossamfund.

§ 15. Nettoboligudgiften udgør udgifter til lejebetaling, ydelser på prioritetsgæld, fællesudgifter vedrørende ejendommen, ejendomsskat, ejendomsværdiskat, el, gas, vand og varme, renovation og lignende samt bygnings- og brandforsikring for skyldneren, dennes ægtefælle og husstandens hjemmeboende mindreårige børn med fradrag af boligstøtte og andre ydelser, der tilfalder husstanden i kraft af boligen. Der kan efter § 13, stk. 2, alene fradrages en rimelig nettoboligudgift.

§ 16. Udgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn kan kun fradrages efter § 13, stk. 2, hvis udgifterne efter stk. 3, nr. 1, 3 og 4, overstiger indtægterne efter stk. 2 (nettoudgiften). Udgiften efter stk. 3, nr. 2, kan altid fradrages.

Stk. 2. Som indtægt medregnes børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører barnet og ikke hidrører fra barnets personlige formue eller selvstændige arbejdsindsats.

Stk. 3. Som udgifter medregnes:

- 1) Udgifter vedrørende pasning af barnet,
- 2) Rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har i forbindelse med et mindreårigt barns samvær med den anden forælder, hvor barnet ikke har folkeregisteradresse.
- 3) Udgifter til barnets særlige behov, jf. § 19, og barnets ganske særlige behov, jf. § 20, og
- 4) Et rådighedsbeløb, der afhænger af barnets alder. Rådighedsbeløbet udgør 1.250 kr. om måneden for børn indtil det fyldte 2. år, 1.600 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 2. år og indtil det fyldte 7. år og 2.300 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 7. år og indtil det fyldte 18. år.

Stk. 4. Nettoudgiften opgøres separat for hvert barn.

§ 17. Som udgifter til samvær med børn medregnes rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har til samvær med et mindreårigt barn, som ikke har samme folkeregisteradresse som skyldneren.

Stk. 2. Er der fælles forældremyndighed over et barn, der opholder sig lige meget hos begge forældre, kan der hos den af forældrene, hvor barnet ikke er tilmeldt folkeregistreret, i stedet for udgifter til samvær efter § 13, stk. 2, fradrages et beløb, der efter en konkret vurdering udgør halvdelen eller mere af rådighedsbeløbet efter § 16, stk. 3, nr. 4.

§ 18. Som bidragsforpligtelser medregnes skyldnerens og dennes ægtefælles pligt til at betale børnebidrag og underholdsbidrag.

Stk. 2. Den del af børnebidraget, der kan fradrages efter § 13, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 2 i lov om børns forsørgelse.

Stk. 3. Den del af underholdsbidraget, der kan fradrages efter § 13, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 5 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

§ 19. Som udgifter til særlige behov kan medregnes nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport mv., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos skyldneren eller dennes ægtefælle. Det beløb, der kan fradrages efter § 13, stk. 2, udgør den afholdte udgift fratrukket ydelser,

erstatninger, tilskud mv., der er ydet direkte til dækning af udgiften, samt ydelser, godtgørelser mv., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere for en ikke-økonomisk skade, hvis der åbenbart er årsagssammenhæng mellem det forhold, der har udløst ydelsen, godtgørelsen mv., og udgiften til medicin mv.

§ 20. Rimelige udgifter til ganske særlige behov for skyldneren eller dennes husstand kan undtagelsesvist fradrages efter § 13, stk. 2, jf. dog § 16, stk. 1.

§ 21. Rådighedsbeløbet udgør 4.600 kr. om måneden. Har skyldneren en ægtefælle forhøjes rådighedsbeløbet med 3.200 kr.

§ 22. Ydelser på gæld, som ægtefællen hæfter for, kan fradrages efter § 13, stk. 2, i det omfang afdragernes størrelse ikke overstiger ægtefællens nettoindkomst, jf. § 14, med fradrag af halvdelen af udgifterne efter § 13, stk. 2, nr. 1-7. Gæld, der vedrører ægtefællens nuværende bolig og transportmiddel, kan ikke fradrages efter denne bestemmelse, hvis ydelsen herpå er godkendt ved opgørelse af udgift til rimelig bolig, jf. § 13, stk. 2, nr. 1, eller ved opgørelse af nettoindkomsten, jf. § 14, stk. 4, nr. 3.

§ 23. Ydelser på studiegæld, tilbagebetalingspligtige sociale ydelser og ydelser, der betales på afdragsordninger omfattet af § 2, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og afdragsordninger omfattet af § 5, eller som inddrives ved lønindeholdelse efter § 8, kan fradrages efter § 13, stk. 2. Ydelser på privat gæld, der vedrører erhvervser omfattet af retsplejelovens § 509, kan endvidere fradrages efter § 13, stk. 2.

§ 24. Reglerne i dette kapitel om ægtefæller finder tilsvarende anvendelse på samlevende.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel finder kun anvendelse, når ægtefællerne har samme folkeregisteradresse og dermed kan anses for samlevende ved betalingsevnevurderingen. Er ægtefællerne ikke samlevende, opgøres nettoindkomsten separat for skyldner med fradrag af de omkostninger, jf. § 13, stk. 2, der kan henføres til skyldners folkeregisteradresse.

Kapitel 7

Eftergivelse og afskrivning

§ 25. Afdragsperioden i eftergivelsessager efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige § 13, stk. 1-5 udgør 5 år og påbegyndes den første i måneden, efter at eftergivelsesafgørelsen er blevet endelig. Når særlige forhold taler derfor, kan perioden være kortere eller længere.

Stk. 2. Har skyldneren, i perioden fra eftergivelsessagen bliver indledt, til eftergivelsesafgørelsen bliver truffet, opsparet et beløb til fordel for kreditorerne, forkortes afdragsperiodens længde med det antal måneder, som beløbet dækker det månedlige afdrag efter stk. 1.

§ 26. Det månedlige afdrag fastsættes efter reglerne i kapitel 6, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I eftergivelsessager affattes § 14, stk. 3, således:

Som indtægt medregnes endvidere hvert år:

- 1) En forholdsmæssig del af skyldnerens pensionsordninger udbetalt som en sum efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler, hvis pensionsordningen er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt. Den forholdsmæssige del udgør i almindelighed 5/600 af den samlede sum for hver måned, der fra udbetalingstidspunktet er tilbage af afdragsperioden, samt
- 2) En forholdsmæssig del af en erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende, der er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt i en sum. Den forholdsmæssige del opgøres som forholdet mellem den udbetalte sum og antallet af de år, som summen må antages at kompensere.

§ 27. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i forhold til skyldneren endeligt afskrive en fordring til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis

det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Inden afskrivning af fordringen skal restanceinddrivelsesmyndigheden have forsøgt at inddrive fordringen med de inddrivelsesmidler, der er sædvanlige for den pågældende fordringstype.

Stk. 3. Der skal ved vurderingen af, om der kan ske afskrivning, lægges vægt på, om skyldneren har betalingsevne, om skyldneren ejer aktiver, og om der er knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen.

Kapitel 8

Gebyrer

§ 28. For ekspedition af opgaver i forbindelse med inddrivelse af fordringer omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og § 15, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsbidrag, og § 50, § 61 og § 62 A i kildeskatteloven, opkræver restanceinddrivelsesmyndigheden følgende gebyrer hos skyldner:

1) Udsendelse af erindringsskrivelse	250 kr.
2) Afgørelse om lønindeholdelse	250 kr.
3) Tilsigelse til udlægsforretning	250 kr.

Kapitel 9

Særlige regler om inddrivelse af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger mv.

Kapitlets anvendelsesområde mv.

§ 29. Dette kapitel finder anvendelse ved restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af idømte og vedtagne bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, samt idømte og vedtagne bøder, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger mv., som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

- 1) Kriminallov for Grønland,
- 2) Lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf og
- 3) Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Inddrivelse

§ 30. Beløb omfattet af dette kapitel, som ikke betales, inddrives, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe skyldnerens levevilkår, jf. straffuldbyrdelseslovens § 91, stk. 1.

§ 31. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan tillade henstand med eller afdragsvis betaling af beløb omfattet af dette kapitel, jf. straffuldbyrdelseslovens § 91, stk. 2, efter reglerne i kapitel 3 og 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Når nettoindkomsten er mindre end 85.000 kroner, jf. § 5, stk. 1, fastsættes afdragsordninger vedrørende bøder enten under hensyntagen til gældens størrelse eller på baggrund af en konkret betalings-
evnevurdering efter reglerne i kapitel 6.

§ 32. Betaler skyldneren af på bøde- eller konfiskationsbeløb eller sagsomkostninger, skal indbetalte afdrag først afskrives på bøder i den rækkefølge, de er idømt eller vedtaget, dernæst på konfiskationsbeløb og til sidst på sagsomkostninger.

Stk. 2. Skyldneren kan dog altid kræve, at et indbetalt beløb anvendes til fuld indfrielse af en bestemt gældspost.

Stk. 3. Udeblivelse med indbetaling af blot et enkelt afdrag medfører, at hele det resterende beløb straks er forfaldent til betaling.

Eftergivelse af bøder og konfiskationsbeløb

§ 33. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om eftergivelse af bøde- og konfiskationsbeløb, bortset fra tvangsbøder. Ansøgning indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Udstår skyldneren fængselsstraf eller forvaring i fængsel eller arresthus, indgives ansøgning om eftergivelse til fængslet eller arresthuset. Hvis skyldneren er udstationeret til eller anbragt i en af Kriminalforsorgens pensioner eller en institution mv. uden for Kriminalforsorgen, indgives ansøgningen dog til den institution, hvorfra den dømte er udstationeret, eller til skyldnerens moderinstitution.

Stk. 3. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, afgiver indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt eftergivelse bør ske.

Opsættende virkning ved indgivelse af ansøgning om anketilladelse eller genoptagelse af straffesagen

§ 34. Indgiver skyldner ansøgning om anketilladelse, jf. retsplejelovens § 903, stk. 1, § 910 og § 932, stk. 1 og 2, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Politiet afgiver samtidig indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt inddrivelsen bør udsættes eller standses.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at inddrivelsen ikke udsættes eller standses, skal restanceinddrivelsesmyndigheden vejlede den dømte om adgangen til at indbringe spørgsmålet for landsrettens præsident, jf. retsplejelovens § 911, stk. 2 og 3, eller Højesteret, jf. retsplejelovens § 932, stk. 3. Tillades anke, skal fuldbyrdelsen udsættes (standses).

§ 35. Indgiver skyldner ansøgning om genoptagelse af straffesagen, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden udsætter eller standser fuldbyrdelsen, hvis Den Særlige Klageret bestemmer det, jf. retsplejelovens § 986, 1. pkt.

Kapitel 10

Oversendelse af sager til politiet med henblik på udståelse af bødeforvandlingsstraf

§ 36. Restanceinddrivelsesmyndigheden oversender sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for bøden, hvis

- 1) Det ikke er muligt at inddrive en bøde helt eller delvist, og
- 2) Skyldneren efter en konkret vurdering efter reglerne i kapitel 6 har betalingsevne.

Stk. 2. Oversendelse efter stk. 1 skal dog ikke ske, hvis

- 1) Der ikke er hjemmel til fastsættelse af forvandlingsstraf for bøden, eller
- 2) Forvandlingsstraffen er forældet.

§ 37. § 36 omfatter ikke tvangsbøder. Hvis påløbne tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, oversender restanceinddrivelsesmyndigheden sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne.

Kapitel 11

Behandlingen af klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser

§ 38. Klage over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer mv. skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden. Klagen skal være modtaget i restanceinddrivelsesmyndigheden inden 3 måneder fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen kan dog uanset en overskridelse af klagefristen behandles, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Modtages en klage efter stk. 1 efter klagefristens udløb, sender restanceinddrivelsesmyndigheden straks klagen videre til Landsskatteretten til afgørelse af, om særlige omstændigheder taler for at klagen trods fristoverskridelsen behandles.

Stk. 3. Landsskatteretten sender snarest muligt sin afgørelse efter stk. 2 til klageren med kopi til restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 39. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan på baggrund af en indgivet klage træffe en ny afgørelse i sagen, hvorefter klager gives helt eller delvist medhold. Afgørelsen skal meddeles klager senest 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst for myndigheden.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en fornyet vurdering ikke finder grundlag for at ændre afgørelsen, eller hvis restanceinddrivelsesmyndigheden kun finder grundlag for at give klager delvist medhold, og klager i den anledning fastholder klagen, videresender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 3. Det skal fremgå af udtalelsen, hvis der er punkter i den påklagede afgørelse, der anses for urigtige, og begrundelsen herfor. Med udtalelsen skal følge i original eller kopi:

- 1) Klagen.
- 2) Den afgørelse, der klages over.
- 3) Dokumenter, som klageren har ønsket at anvende som bevis.

Stk. 4. Meddelelse om, at klagen fastholdes, jf. stk. 2, skal være modtaget af restanceinddrivelsesmyndigheden senest 1 måned efter, at klager har modtaget meddelelse om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan give delvist medhold i klagen.

§ 40. Dette kapitel finder ikke anvendelse i de sager, som er omfattet af reglerne i kapitel 9, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse om klageadgang i sager om inddrivelse af bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, samt vedrørende indsigelser om kravets berettigelse, berettigelse af en afgørelse om lønindeholdelse, særskilt lønindeholdelse eller om en gennemført modregning efter § 18 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 12

Andre bestemmelser

§ 41. Meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser mv. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

§ 42. Beløbene fastsat i § 5, stk. 1, § 14, stk. 4, nr. 3, § 16, stk. 3, nr. 3, § 21 og § 31, stk. 2, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Den årlige regulering sker første gang med virkning fra 1. januar 2006. De regulerede beløb offentliggøres af restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 43. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan gennemføre modregning over for en samlevende ægtefælle, jf. § 12, stk. 2 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige i op til 6 uger fra den overskydende skat efter kildeskattelovens § 62, stk. 3 er udbetalingsmoden.

Kapitel 13

Overgangsbestemmelser ved særskilt lønindeholdelse

§ 44. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter § 9, selvom der tidligere er meddelt skyldner henstand med betalingen efter kapitel 4.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog ikke træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter § 9, stk. 5, hvis restancen allerede er omfattet af en afdragsordning efter § 5 eller en lønindeholdelse efter § 8, når disse efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn indikerer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorisont.

Kapitel 14

Ikrafttrædelse

§ 45. Bekendtgørelsen træder i kraft den 30. august 2011. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige samt bekendtgørelse nr. 1070 af 11. december 2003 om inddrivelse af visse arbejdsgiverbidrag m.v. i medfør af arbejdsskadesikringsloven.

Skatteministeriet, den 24. august 2011

PETER CHRISTENSEN

/ K.-H. Ludolph